Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

II. évfolyam, 28. (60.) szám.

Budapest, 1946 július 21.

Csomag Amerikából...

Irta: Tabi László

Az a dicsekvő Nyavalyek Guszti elmesélte, hogy mostanában nap-nap után pompás ragulevest eszik, mert kapott egy csomagot Amerikából, s abban volt féltucat levespor. Ez a levespor csakugyan csodálatos találmány. Meséli az a dicsekvő Nyavalyek, hogy félliter langyos vízben megfőzi a szürkésfehér port és raguleves lesz belőle, grizgaluskával. De micsoda raguleves! Noha a staniclíban csak por van, a ragulevesben csirkelábak uszkálnak és zsírkarikák a leves tetején, zöldség is van benne.

Meséli az a dicskevő Nyavalyek, hogy kapott legutóbb Amerikából meggyesrétesport, hát az valami nagyszerű. Beszórja a tepsibe a port és megsüti, forró meggyesrétes lesz belőle, külön staniclíból kell rászórni a meggymagport, hogy egészen olyan legyen, mint a friss rétes.

Hála az Égnek, tegnap én is kaptam egy csomagot Ohioból, az írók világszövetségétől. Hat konzerv volt benne angol feliratokkal. Azonnal lesiettem Nyavalyekhez, aki már járatos az ilyesmiben, hogy fordítsa le a feliratokat.

Nyavalyek hosszan nézegette a dobozokat.

— Ez itt rántottcsirkepor — mondta az egyikre — tudja, hogyan kell elkészíteni?

Megtudtam, hogy negyedliter enyhén sós vízben kell megfőzni a port kilenc percig s azzal már kész is a rántottcsike, gyártja Williams Ltd. Chicago.

— Hát ez mi? — kérdeztem Gusztit az egyik lila dobozra mutatva.

Összehuzott szemöldökkel olvasta a feliratot.

— Érdekes — mondta — tudja mi ez? Feleség-por özvegyek, agglegények és fronton szolgáló katonák részére.

— Ne vicceljen, Nyavalyek!

— Nem vicc. Itt van a használati utasítás is. Gyártja Brown és Matchulek Ltd. Chicago. Azt mondja: gőzölje ezt a dobozt negyedórán át s aztán hagyja kihülni. Lefekvés után tegye a feje mellé és pompás élvezetben lesz része.

— Nem hiszek ebben, Nyavalyek!

— Maga nem tudja mit produkál az amerikai konzerv-ipar. És milyen leleményes az újvilági technika! A sógornőm — bizisten igaz — kapott lábfestéket. Harisnya odaát sincs, de aki azzal a festékkel befesti a lábát, úgy néz ki, mint akin harisnya van. És azt írja a Fáni néni, hogy télire küld nekem kötöttkesztyű-festéket, amivel ha a kezem befestem, úgy néz ki, mintha kesztyű volna rajtam. Legutóbb például kaptam egy pepita nadrágot tőle és hozzávaló pepita cérnát, ha a nadrág elszakadna. Rágyújt?

Elővett egy csomag cigarettát. Lefejtette róla a celofánt, aztán felbontotta a bíborpiros csomagolást, feltépte az ezüstpapirt. 20 cigaretta volt benne vitorlavászonban. Hosszú, szögletes cigaretták, gyártotta Hudson & Brook Ltd. Detroit. Rágyújtottam egyre.

— Mi ez? — kiáltottam fel fuldokolva.

— Izlik? Petroleumban van pácolva. Valódi amerikai.

— Nagyon finom.

— Hallatlanul leleményesek odaát. Fáni néni azt írja, legközelebb azbeszt-cigarettát is küld, abszolut tüzmentest. Gyártja Keller & Green Ltd. Alabama. És micsoda férfiruhákat kaptam! Többek közt egy világoslila zakót, sárga gombokkal. És féltucat köralakú zsebkendőt.

— Hát az minek?

— Mert odaát rájöttek, hogy az ember mindig a zsebkendő sarkába fujja az orrát.

Elköszöntem Nyavalyektől, csak még arra kértem meg, hogy mondja meg, mi van abban a rózsaszín tégelyben, ami szintén most kaptam.

Dünnyögve elolvasta az angol szöveget, aztán felkiáltott:

— Szerencsés fickó! Meleg alsónadrág van benne!

— Ugyan! Ebben a kis tégelyben?

— Igen. „A konzerv felbontása után oldd fel annak tartalmát langyos vízben és főzd meg spirituszkockán. Pompás meleg alsónadrág. Gyártja Stooke & Mooke, Washington".

— De már ezt nem hiszem, Nyavalyek! Ugy vélem, maga rosszul fordít egy kettősjelentésü szót. Fogoly áfonyával vagy fegyenc áfonyával nem mindegy. Amit maga alsónadrágnak fordít, az talán ürühust is jelent.

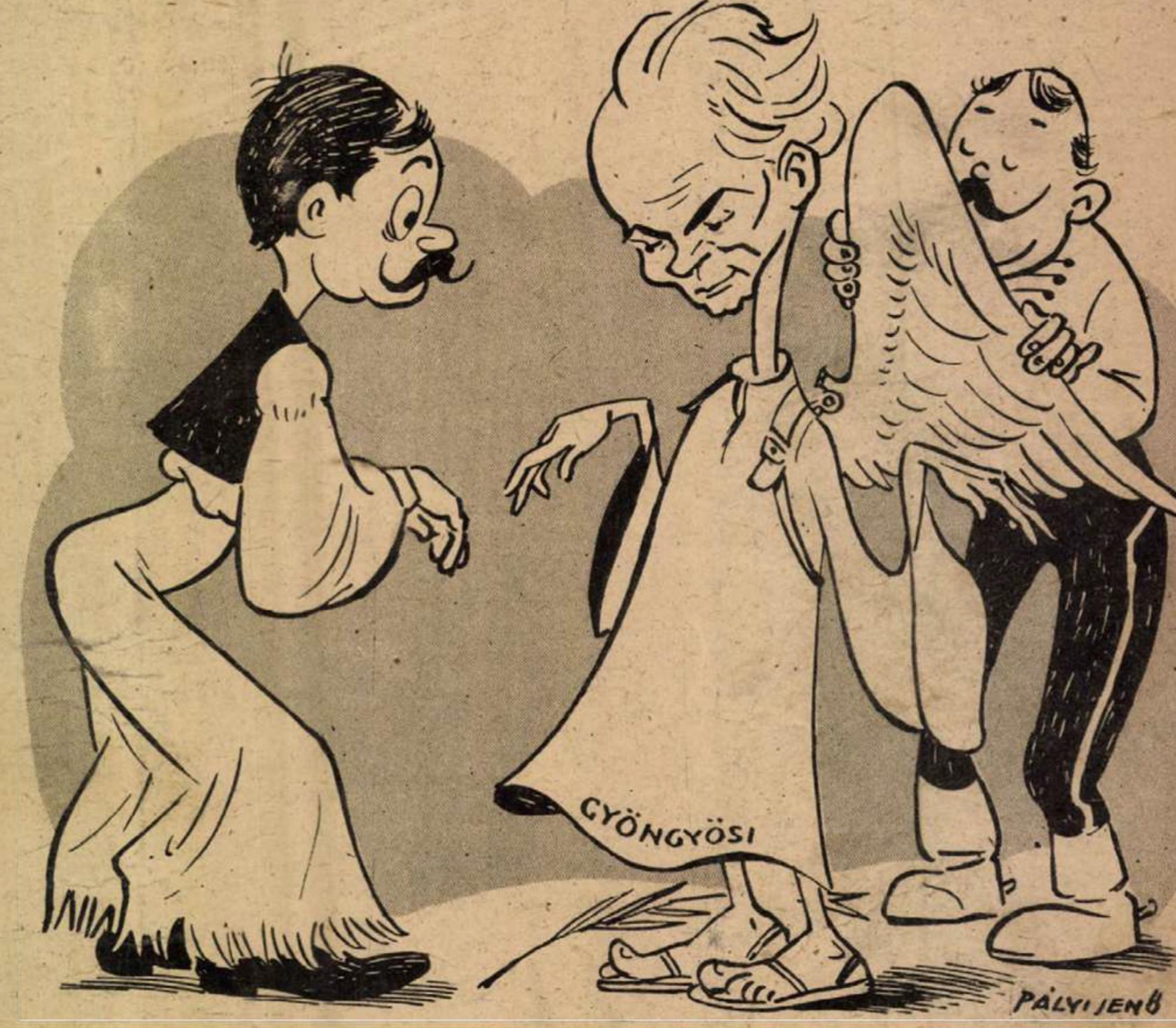
— Ürühust. Ugy. És akkor miért van ráírva, hogy 58-as hasbőség? Maga csak bizzék az amerikai technikában. Meleg alsónadrág ez, uram.

— Na mindegy. Télikabátpornak jobban örültem volna, Nyavalyek. Most még csak azt mondja meg, hogy a sok por mellett mi ez a kis üveg folyadék?

Kézbevette, megnézte, aztán felelt:

— Fejfájás elleni por.

A magyar békeangyal

Magyar Miska: Külügyminiszter úr, ha jó eredménnyel tér haza a béketárgyalásokról, akkor maga egy angyal lesz.

Gyöngyösi János: Ez igazán kedves, de azért a békekötés után nem szeretnék — ***repülni.***

Az orvos dilemmája

— Hova adjuk az oltást Csuma úr? Karba vagy szakállba?

Justitia alszik

— Mit szól hozzá? Csak áprilisban fogják tárgyalni Antal István ügyét.

— Miért csak áprilisban?

— Mert áprilisban bizonytalan idő szokott lenni és bizonytalan időre napolták el.

Színházi hír

A Müvész-színházban színrekerült *„Házasság hármasban"* című bohózat olyan nagymértékben pikáns, hogy a rendőrség a darab további előadásait *csak 8 éven aluliak számára engedélyezte.*

Igaza van

Éhbéry sóvár szemmel és korgó gyomorral nézegeti a belvárosi csemegeüzlet kirakatát azután felsóhajt.

— Remélem, a kormány hamarosan megteremti a jó pénzt. Mert úgy látom, hogy jópénzért minden kapható.

Mi az összefüggés a tifuszoltás és a sterilizáció között?

Rendkívüli feltünést keltett a *Független Magyarország* híradása, amely szerint reakciós körökből azt a rémhírt terjesztik, hogy

a hastífusz elleni védőoltás sterilizál.

A megdöbbentő ügy tisztázása céljából megkérdeztük a szerencsére éppen Budapesten időző *Bab el Mand el Csakmakk ben Abdullah* volt bagdadi főeunuchot, aki

sterilizációs kérdésekben elsőrangú szaktekintélynek

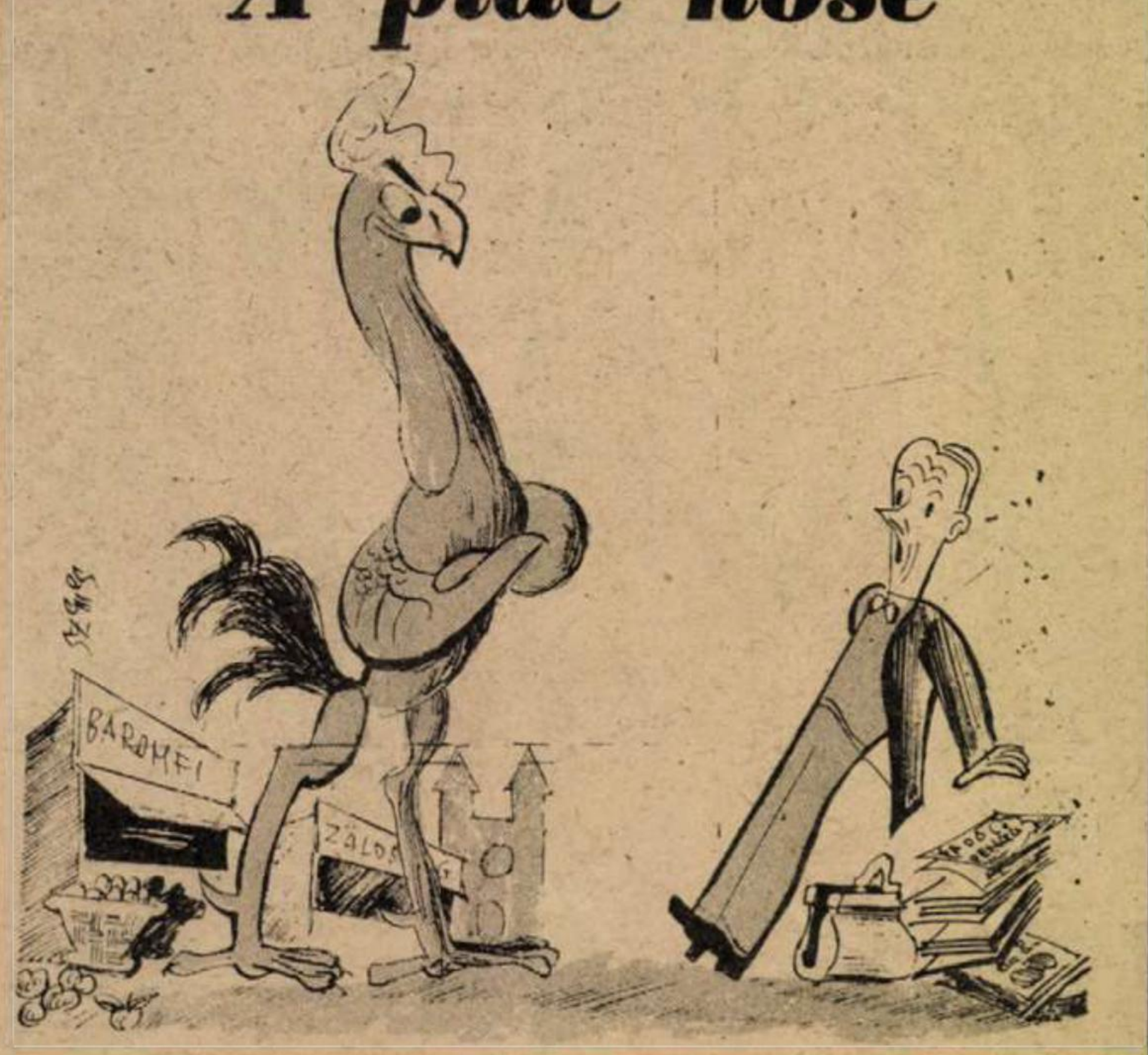
számít. A tiszteletreméltó főeunuchot Gül Baba sírjánál sikerült megtalálnunk, amint imaszőnyegén éppen ájtatos pénzolvasásba volt elmerülve. Bab el Mand el stb., miután aranyait és USA-piaszterjeit turbánjába dugta, édes anyanyelvén, amelyet — kissé tiszántúli tájszólással — történetesen mi is beszélünk, a következőket mondotta:

— Nálunk Arábiában ősidők óta dívik a sterilizálás, de ezt nem oltóanyaggal, hanem sokkal egyszerübb, hogy úgy mondjam: a lényegbe *vágó* eszközökkel csinálják. A magam bőrén csak annyit tapasztaltam annakidején, hogy röviddel

a sikeres műtét után súlyos hastífuszon estem át...

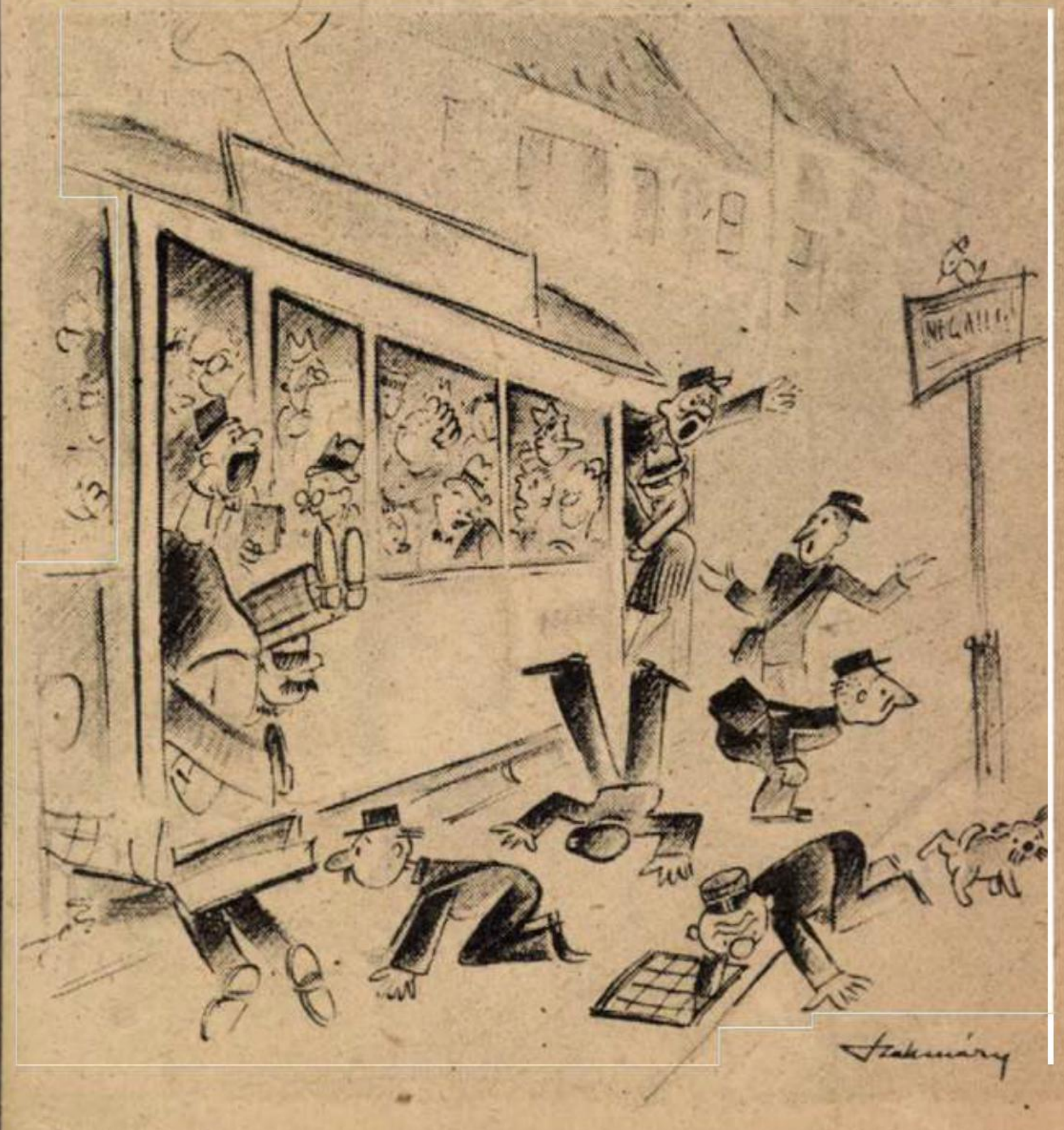
HEVES FERENC

A piac hőse

— Micsoda?! Engem akarsz te adópengőért megvenni??!!...

ÜZEMZAVAR

— Halló! Miért nem indítanak? — Elveszett a síp!

Vannak még segítő kezek!

(Sulyok Dezső Szabadság-pártja egy csomó kisgazdapárti képviselő segítségével összehívatta a nemzetgyűlést.)

Sulyok: Nem birjuk ezt a ládát mi harmincan. Hozzon ide még harminc erős embert a jobboldalról.

Együgyű dal

Ihajlárom, tillárom,
Hetek óta azt látom,
Disznóhúson,
Tejszínhabon
Hogyan él egy barátom.

Kávéházból meglátott,
Hej, utánam kiáltott,
A tányérján
Krémestorta
S borjuszelet, kirántott.

Megkérdeztem csöndesen:
Hogy csinálod, öregem?
Miből élsz te
Ily remekül,
Nem érti a fene sem.

Azt feleli kedvesen:
Dollárral üzérkedem!
És teneked
Egy dollcsikát
Kölcsön adok szívesen.

Betettem a lajbiba,
S ekkor óh, uramfia,
Zűrzavar a
Kávéházban
S megjelent a razzia.

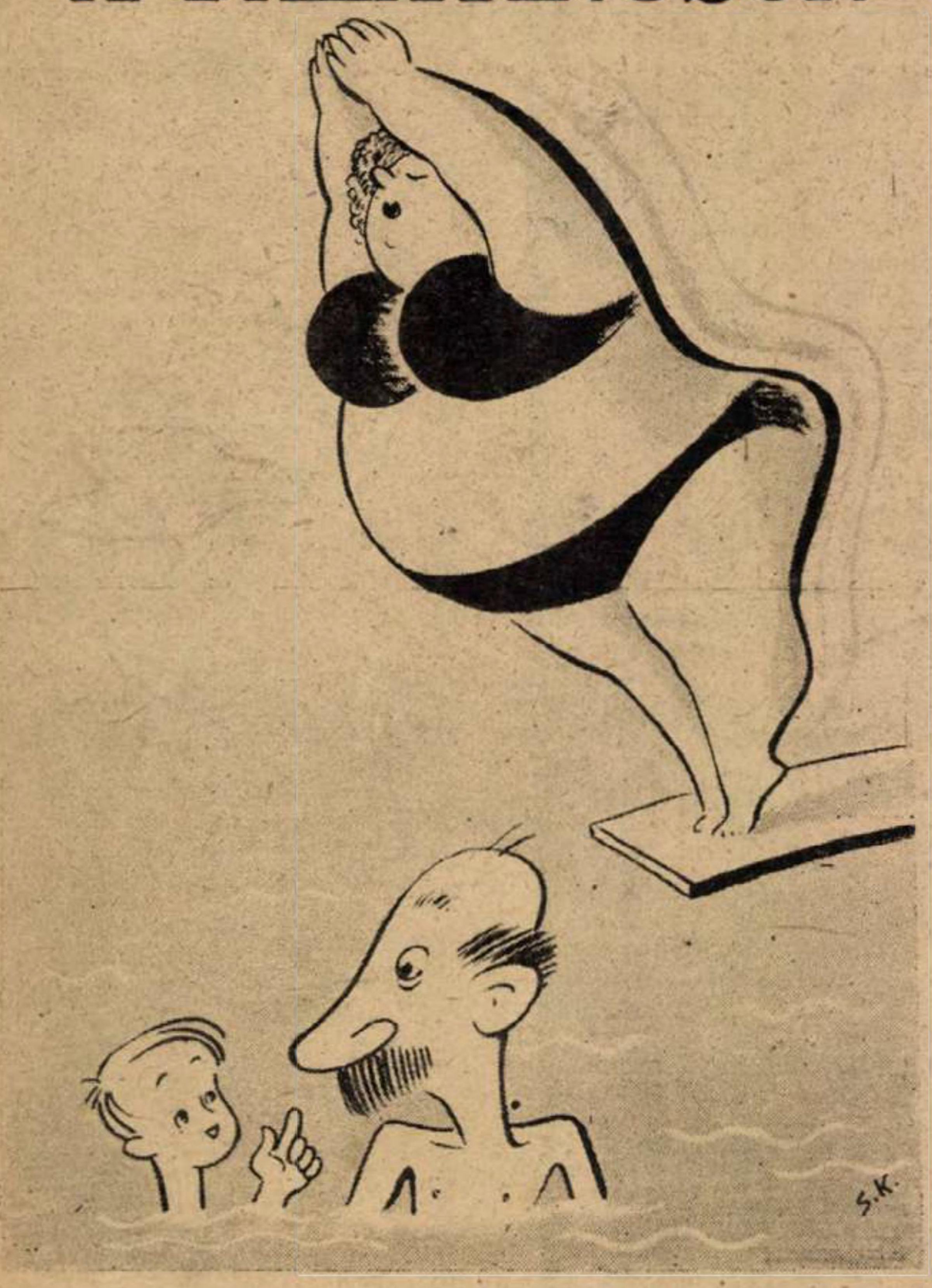
Nem volt, csak egy pillanat,
A barátom elszaladt,
Eliszkoltak
A vendégek,
S én voltam, ki ottmaradt.

Dolláromat elvették,
Egy nagy zsákba betették,
S személyemet
Sötét tömlöc
Legmélyére vetették.

Ihajlárom, tillárom,
Pengetem a gitárom,
Egyszer volt az,
Hol nem volt az,
S megint nincsen dollárom.

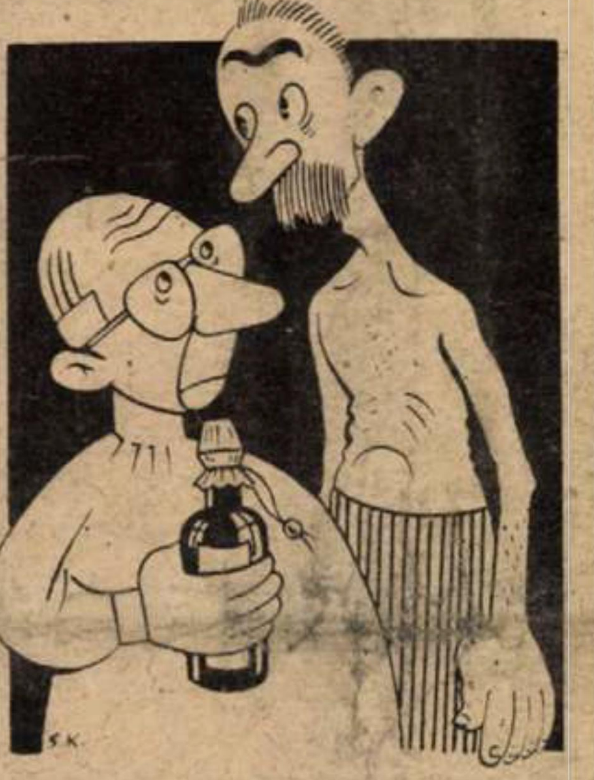
Márciusz

A PALATINUSON

— Mondd papa, a nénit azért szerződtették, mert elromlott a hullámgép?

Keserű vicc

— Ebből vegyen be egy kávéskanállal minden étkezés után.

— Hála Isten! Már féltem, hogy naponta kell szednem.

Kit, hová TEMESSÜNK?

Abból az alkalomból, hogy a mi Kovács Imrénknek, aki olyan szépen megvédte a népbíróságon Szombathelyi vezérezredest, a voronyezsi tömegtemetésrendezőt, nincs velünk együtt hálisten más gondja, mint hogy hová hantoljuk el a kitűnő, ámbár hibáztatható, kiváló, de mégis Szabó Dezsőt, kérdést intéztem sajátmagamhoz. A Gellérthegyen legyen-e a sír, vagy nem, utóvégre ez nem olyan egyszerű dolog, mint teszem fel az, hogy holnap mit eszünk ebédre... Nos, tehát az a véleményem, hogy a mi nagy írónkat ott kell hagyni, ahol fekszik, viszont a Gellérthegyet át kell hozni és kegyelettel rátenni azokra a mondataira, amelyekben a speciális magyar fasizmust dicsőíti. Hogy el legyen temetve... A továbbiakban: itt van például az én Kodolányi barátom, Sinkával és Féja Gézával. Semmiesetre sem szabad őket a demokrácia mellé temetni, még ha kifejezetten akarnák is, hogy előbb tegyék sírba a demokráciát...

Gellérthegy porainkra!

Bodó Béla

volt sírásó, író, vitarendező és feltűnést kereső börzsönyi és mátraházi sírhelytulajdonos.

Vissza az egész

Irta: Gergely Miklós

1.

— Tyű — mondta Szent Péter megdöbbenve, ahogy végignézett a romokon és a hullahegyeken. — Ez így nem jó. Valahol elhibáztuk a dolgot. Tyű — mondta mégegyszer és megsimogatta a szakállát.

Aztán hirtelen felcsillant a szeme. Remek ötlete támadt.

2.

Csavart egyet az időgépen.

— Negyvenöt — motyogta. — Na még. Negyvennégy — mondta és megborzongott. — Negyvenhárom, negyven, harminckilenc...

Még egyet-kettőt csavart, aztán megállt. Szétnézett. Választások voltak éppen Németországban. Helyeslően bólintott.

— Na, most majd jobban fogunk vigyázni — mondta.

3.

— Nem értem, Hermann — mondta Hitler Adolf. — Nem értem. A szavazatok két százaléka...

— Nem baj — mondta Göring dacosan. — Németország el fog pusztulni nélkülünk.

Hitler keserűen bólintott.

— Úgy kell a marháknak — mondta.

4.

A választási vereség súlyos következményekkel járt. A legmegbizhatóbb elemek, a szabadult rablógyilkosok is kezdték otthagyogatni a pártot.

— Hm — mondta egy esős őszi napon Hitler. — Ez így nem megy. Valamit tenni kéne.

— Én már tettem — mondta büszkén Göring. — Holnap állásba megyek. Könyvelő leszek a Cohen és társa malaganagykereskedésben.

— Egy zsidónál — hökkent meg Hitler.

— Az is csak ember, ha szigorúan vesszük — mondta pirulva Göring.

5.

Az Unter den Lindenen egy pár sétált karonfogva.

— Igazán, sose szoktam utcán ismerkedni — mondta a nő. — De tudja, magában van valami.

— Igen — mondta a férfi, akinek Chaplin-bajusza volt és büszke volt rá, mert az egyetlen ilyen bajusz volt Németországban.

— Micsoda maga tulajdonképpen?

— Szobafestővállalatom van — mondta büszkén a férfi és megpödörte a bajuszát. — Hat segéddel dolgozom. Hat embernek parancsolok. Én adok nekik kenyeret.

— És boldog?

— Tudja Isten. Valami azért hiányzik...

A nő megszorította a kezét. Úgy érezte, hogy ő megérti.

6.

1946, július. Berlinben olvadt az aszfalt a hőségtől. Hitler a homlokát törülgette.

— Pfű — mondta. — Nem lehet ezt kibirni. És hogy bömbölnek ezek a gyerekek, rémes!

Akkor már négy gyerekük volt.

— Hát igen — mondta a felesége. — Azt hiszem, Adolf, itt az ideje, hogy nagyobb lakásba menjünk. Öt szoba már kevés.

— Igen — mondta szórakozottan Hitler és kinézett az ablakon. Egy kicsit keserű lett a szájaíze. Lent a forró aszfalton jóltáplált, elégedett berliniek sétáltak elegánsan, tele volt a világ sörszaggal és kacagással. Unalmas volt.

Hitler felsóhajtott:

— Szomorú dolog ez! Ha akkor meg nem bukom a választáson, hol tarthatnánk ma már én is, meg Németország is...

Augusztus Cézár

Adópengő: Temetni jöttem Pengőt, nem dicsérni.
Pengő: Csak ne szavalj! Először is még nem haltam meg egészen, másodszor pedig te is nemsokára ide jutsz.

A Café Mennyországban

József Attila: Hallottuk, Dezsőkém, hogy díszsírhelyet igényeltél a Gellérthegyen.

Szabó Dezső: Meg is kapom. Kovács Imre tagja a földosztó bizottságnak.

Gumikerekü villamosok?

Érdekes újítás tervével foglalkozik a BSzKRt: pneumatikot akar szereltetni a villamosok kerekeire. Az ötletet az adta, hogy amióta az autóbuszforgalom a gumikerekek pótolhatatlansága miatt csaknem teljesen megszűnt, semmi baj sincs az autóbuszforgalommal.

Az utazóközönség jogos érdeklődéssel tekint az újítás elé.

Hamisítják a villamosjegyeket!

Letartóztattak egy műegyetemi hallgatót, aki bankjegyeket és villamosjegyeket hamisított. A műegyetemi hallgató a rendőrségen a következőket adta elő:

— A bankjegyeket azért hamisítottam, mert rossz társaságba keveredtem, a villamosjegyeket pedig azért, hogy valahol behozzam, amit a bankjegyhamisításra ráfizetek.

Darvas Szilárd:

A korszerű sláger

Megdöbbenve tapasztaltuk, hogy bár a háború végeztével lokáljaink is alaposan felszabadultak, egyre kevesebb az igazán jó és korszerű slágerszöveg. Mért hallgatnak a slágerszövegírók? — kérdezhetnők, ha nem tudnánk amúgyis az igazi okot: egyelőre tanácstalanul állnak a megváltozott helyzettel szemben. Hogy mi is hozzájáruljunk valamivel Pest éjszakai életének újjáépítéséhez, swinget és swungot vettünk és bemutatjuk az első mintadarabot. A fordítás, utánnyomás és hányinger jogát fenntartjuk.

ELÉG VOLT, ASSZONYOM!
(Sag' schon, madám!)
Tangó.

Magyar szöveg: Kalász Rudolf. Zene: Reisemann Mihály

Mikor Budán, éjfél után
Halkan leszáll az árfolyam,
Annyi a nép, mint a szemét,
Annyi és éppen olyan,
A kicsi bár, jaj tele már,
Nőben a barna a zsáner
S ahogy kiszáll, tangót riszál
A délceg börziáner,
Ha nő a ceh, azt mondja: eh,
Túl kicsi még ez a lista,
Kacagva veszt s egy dalba kezd
Száz ifjú panamista:

Refrain:

Elég volt, asszonyom
A dollár, amit küldött,
Sertés lesz vacsoránk,
Naná, majd holmi sült tök,
Nőben a legszebb még
A pesti rassz, hiába,
Remélem, benne lesz
Egy jó kis esti razziába,
Ne féljen, kicsikém,
Ha ügye roszul áll is,
Senora, mondja már!
Akad nekünk egy jó fiskális,
Hát simítsa meg lágyan, rőt hajam,
Hisz maga drágább nékem, mint a tört arany.
Ha érzi kis kezét,
Jaj, megremeg a tarkó,
Senora, szép az éj
S oly messze még a Markó.

KOLLEK TIVADAR: *Hét ilyen szép kövér tehén! Még álomnak is gyönyörű! De ha nekem ilyen jó dolgom lesz, hova jut a reakció!* TEHENEK KARA: *AkasztóFÁRA Ó!*

Miklós deák:

Dal a halhatatlanságról

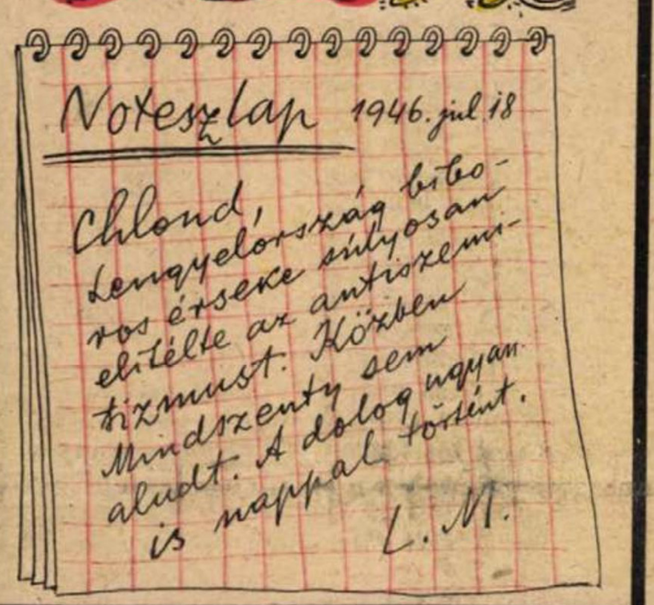
Kint állt egy égi balkonon
Mister Lincoln s Napoleon.
Szólt Lincoln: „Ó, az emberek
Olyan könnyen felejtenek! . . ."
„Ne legyen pesszimista, szőr!"
„Hát nézzük csak meg, Empereur!"

Elindultak a földre le,
Nagy kiváncsisággal tele
És íme, mire este lett,
A két úr Pestre érkezett.
„Fura kis város, nemde, szőr?"
„Én is úgy nézem, Empereur!"

És benéztek egy ablakon
És örült a szivük nagyon,
Lincoln-képeket nézett ott
Egy úr s a szeme csillogott,
„Na, kinek volt igaza, szőr?"
„Úgylátszik, Önnek, Empereur!"

A császár szive feldobog,
Előtte kis cipő kopog,
Kis nő suttog szerelmesen:
„Csak Napoleon kell nekem . . ."
„Na, mi a véleménye, szőr?"
„Hogy ez már döfi, Empereur!"

„Igaza volt Önnek, na lám!"
Ujjong fel Lincoln Ábrahám.
„Itt mindenki imád, szeret,
Emlékünk híven őrzi meg . . .
Örökké így lesz, Empereur!"
„Csipiszt! Augusztus egyig, szőr . . ."

Hajhó! Hajhó!

Dobi: Minek köszönhetem a szerencsét?

Kuka: Hallottuk, hogy a törpebirtokosok rézgálicot kapnak.

Jobb mint külföldön

A Wörthi-tó körül rendezett razzián negyvennégy munkakerülő feketézőt fogtak el.

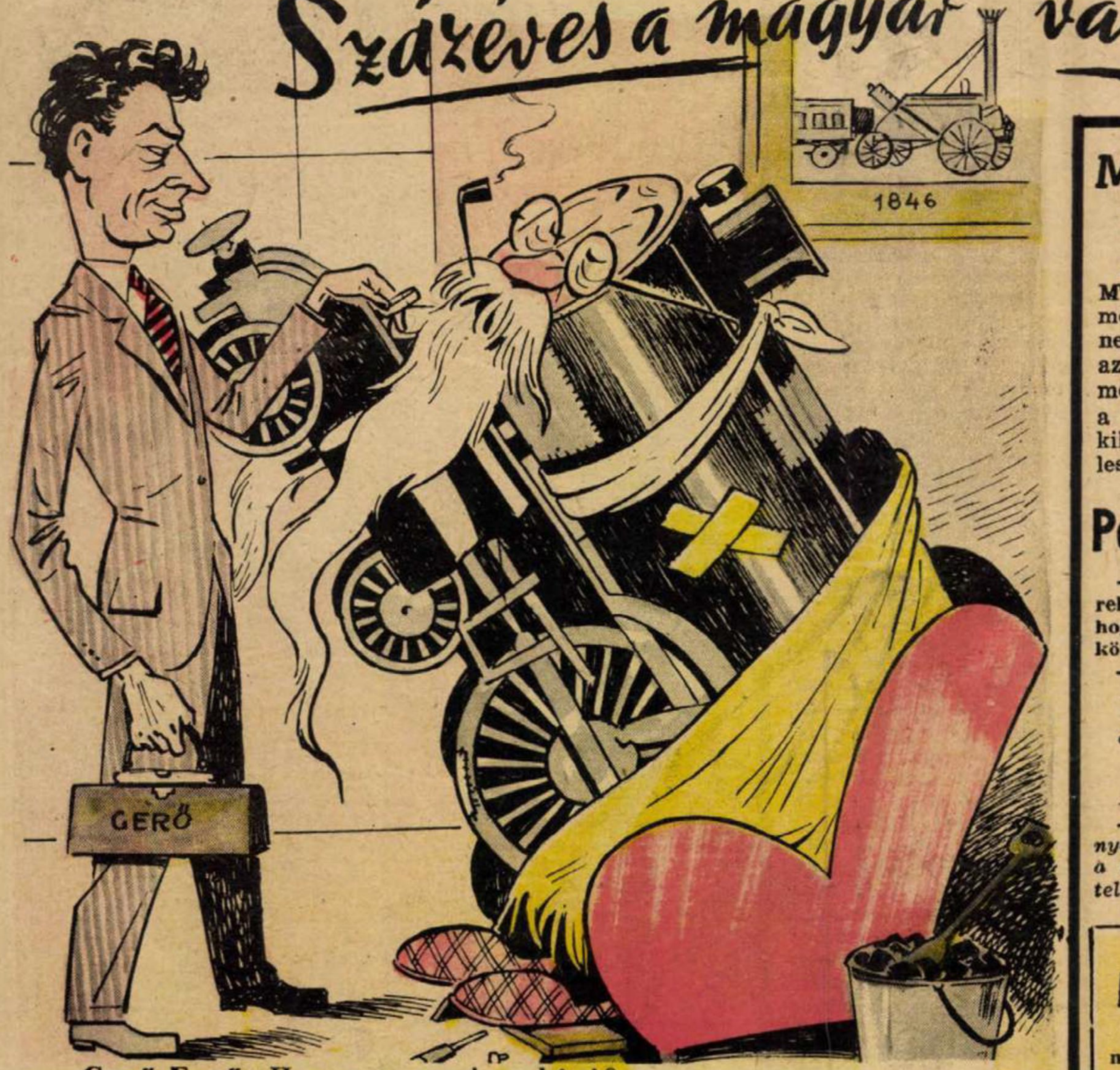
Ez megint igazat ad azoknak, akik azt mondják, hogy nem érdemes külföldre menni nyaralni, hiszen ma már az itthoni fürdőhelyeken is megkaphatja az ember ugyanezt.

Eredménytelen razzia

Illetékes szervek vasárnap délután bekerítették a Kálvária-téren sétáló közönséget, mert bizalmas értesülés szerint a józsefvárosi kispolgárok nagyértékű adópengőjegyeket rejtegettek.

Úgylátszik, hogy a razziát valaki előre elárulta, mert a detektívek senkinél sem találtak egy fillért sem.

Százéves a magyar vasút

Gerő Ernő: Hogy van, mozdony bácsi?

Mozdony: Csodát tett velem, doktorkám. Már majdnem egészen rendbejöttem. Tavaly ilyenkor nem hittem volna, hogy megérem a századik születésnapomat.

Mi történt a Hungária-úton?

A vasárnapi Hungária-úti MTK—Kispest labdarúgómérkőzés eredménye még nem ismeretes. Remény van azonban arra, hogy az eredmény közölhető lesz, mihelyt a résztvevők a kórházban kihallgatható állapotban lesznek.

Pesten ez így van

— Nem értem magát, Kacsirek úr . . . Folyton panaszkodik, hogy éhezik, de azért egyre kövérebb . . .

— Na és? Enni azért kell . . .

Jóból is megárt a sok

— Papa, vigyél el moziba.

— Nem hallgatsz, te taknyos?! Tegnap voltál oltáson a dotor bácsinál, azt hiszed telik mindennap szórakozásra?

A 7 legjellemzőbb vicce

— Jöjjön Micike, megnézzük a Művész-színház zenés vígjátékát.

— De hogy gondolja, Tibi? Esküvő előtt?

Kár a benzinért!

— Rezeda úr, hagyjon békét! Mondtam már, hogy nem érdekel az ügy . . .

Mindent a demokráciáért!

— Mit csinál mostanában, Kelemen úr?

— Küzdök az antiszemitizmus ellen.

— Derék dolog. És hogyan küzd?

— Tudja, én, mint őskeresztény, valutázom.

Semmi sem elég?

— Örömhír, Nyuszek úr! Októberben cipőt kap a pontjaira!

— Mondja csak . . . Nem kaphatnám inkább a lábaimra?

Vannak még férfiak

— Ez a Brunovics miniszteri tanácsos egy megközelíthetetlen ember.

— Olyan tisztességes?

— Ah, Fent lakik a Kelenhegyi-úton.

A 7 legbárgyúbb vicce

— Az éjjel alaposan megvertem két poloskát.

— Megvert két poloskát?

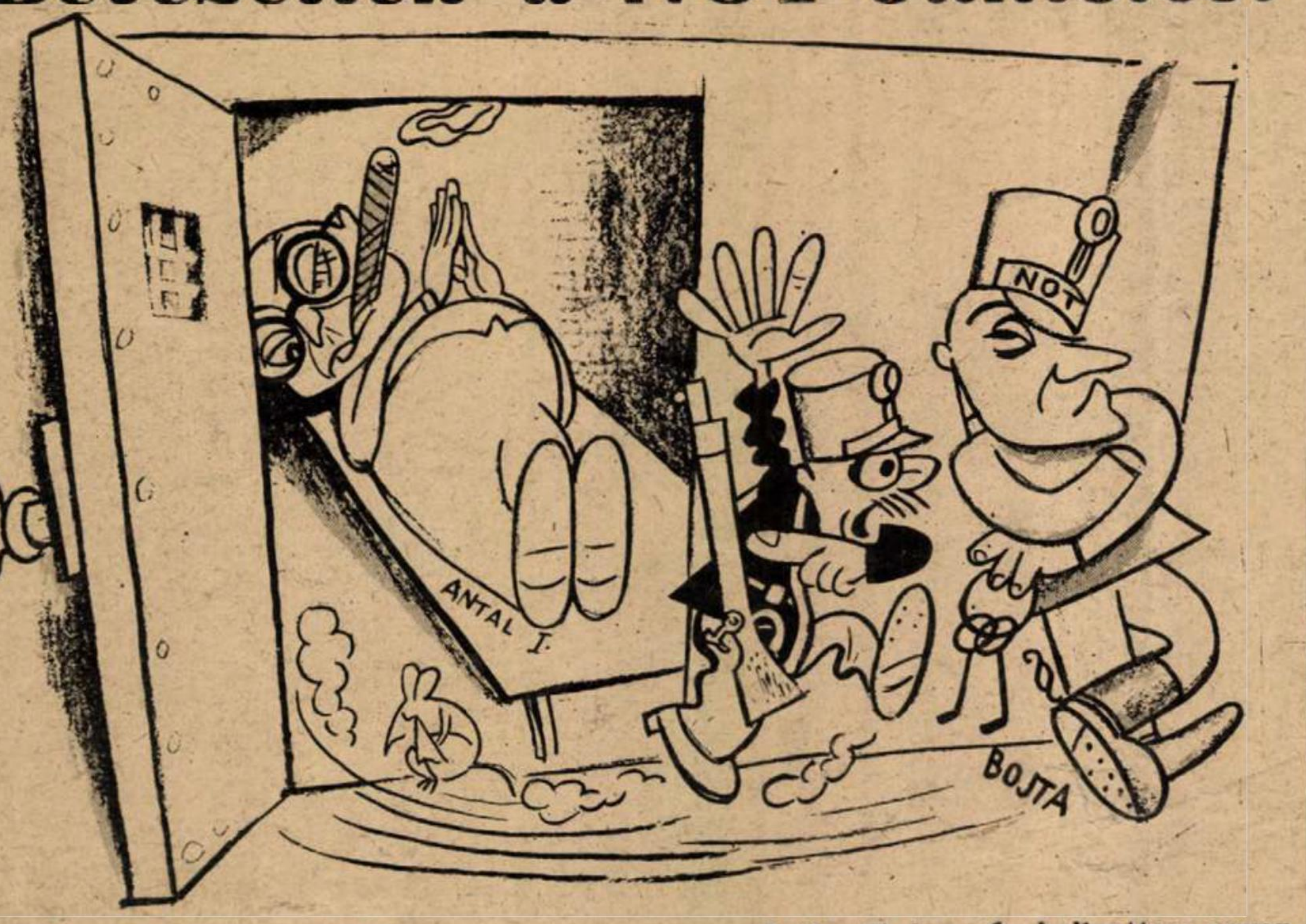
— Igen. Tudniillik ellene vagyok a halálbüntetésnek.

Szabad — KÉZ HORTHYTÓL — LÁB BOJTÁTÓL

B. B.: Eminenciás uram, alázatos kézcsókkal jelentem, hogyha ezt a helyet elméltóztatik hagyni, akkor a Népbíróságok Országos Tanácsa kénytelen lesz az Ön ügyével ismét foglalkozni s Önt még szabadabb lábra helyezni.

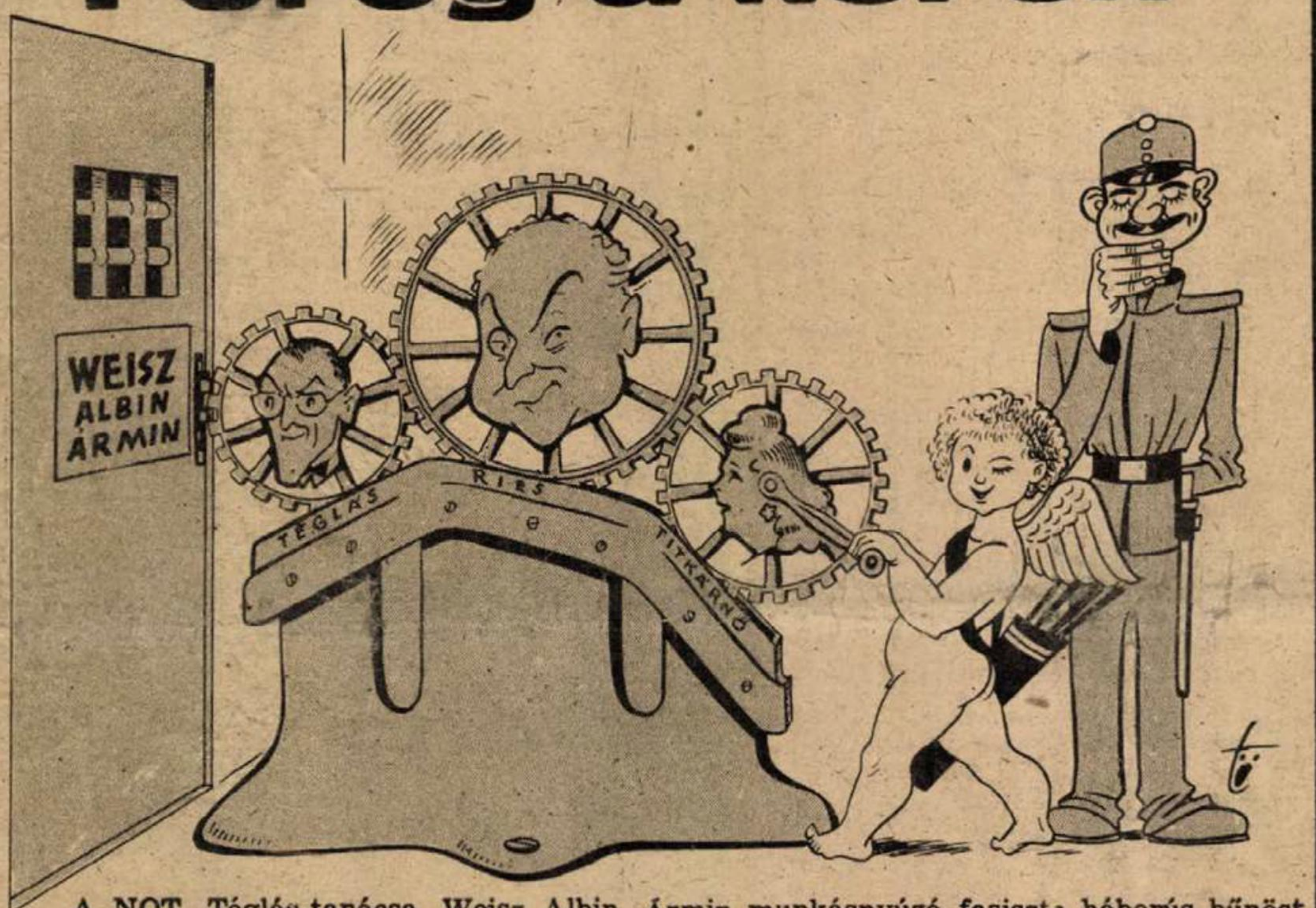
Bevezették a NOT-büntetést

Fogházőr: Meghalt, meghalt!

Bojta: Tudom. Én hallgattam agyon.

Forog a kerék

A NOT Téglás-tanácsa Weisz Albin Ármin munkásnyúzó fasiszta háborús bűnöst szabadlábra helyezte. Dr. Ries István igazság ügyminiszter nyilatkozatában kijelentette, hogy bár Weisz Albin menyasszonya az ő személyi titkárnője, a fogaskerékgyáros szabadlábra helyezésében semmi szerepe nincs.

Eljön az óra?

(Visszakerül a zsidóktól elrablott húsz vagón aranyneműi.)

— Mire vár itt, Blumberger bácsi?

— Hallom, hogy jön az aranyórám Salzburgból.

Patkány Pepi pletykázik

Egér Elemér letelefonált a spájzból a pincébe öreg barátjának, Patkány Pepinek:

— Ma egy kis szolid családi vacsora lesz nálunk, ugorj fel. Mondanom sem kell, a legjobb társaság lesz együtt, kizárólag egerek, patkányok és svábbogarak.

Patkány Pepi felvette a német Sasrendet, gondosan elrakta az aktákat, hogy másnap is legyen mit rágni és felment. Elemér megölelte, majd szívélyesen kínálta:

— Egy kis sonkát, Pepikém!

— Nem kell — mondta Pepi.

— Szalonna? Sajt? Vaj? — szívélyeskedett Elemér.

— Nem kell — mondta szigorúan Pepi.

Elemér most már kezdett kétségbeesni:

— Akkor tán ebből a finom tejszínhabból, egy kis disznózsírral! A gazdám szokta nekem hozni, ráér, mert nincs munkája.

— Nem kell — mondta Pepi zordonan.

Elemér most már végképpen kétségbeesett:

— De Pepikém, hát mit adjak neked tulajdonképpen?

Pepi végigmérte:

— Még kérdezed? Illenék tudnod, hogy ma a reakciós patkányok kizárólag a gyerekkolbászból élnek...

Fogad a Főtanácsos úr?

Írta: Leszkay András

I.

Régen, sajnos, így történt:

A KÉRELMEZŐ (reszketve bebotladozik az ajtón): Alázatos tisztelettel, tikár uram. Fogad a főtanácsos úr?

A TITKÁR (ridegen végigszemléli): Hát hogyne. De nem itt.

A KÉRELMEZŐ (reménykedve): Hanem?

A TITKÁR: A lóversenyen. — Milyen ügyben szeretné molesztálni?

A KÉRELMEZŐ: Olyan ügyben, titkár uram, amelyet...

A TITKÁR (közbevág): Olyan ügyben nem fogad.

A KÉRELMEZŐ (sírásra görbülő szájjal): De, kérem, hiszen még nem 's tetszik tudni, hogy milyen ügy ez az ügy.

A TITKÁR: Dehogynem tudom. Éppen azért tudom, mert nem tudom. Ha olyan ügy volna amelyben fogad, tudnám, hogy milyen ügy. Minthogy azonban nem tudom, hogy milyen ügy, tudom, hogy olyan ügy, amelyben nem fogad. *(És hátat fordít neki.)*

II.

Ma már azonban másképp történik!

A főtanácsos úr szobájában ugyan még mindig ugyanaz a főtanácsos úr s a titkári szobában ugyanaz a titkár úr található, a különbség mégis óriási. Azelőtt ugyanis természetes volt, hogy az akkori rendszer emberei tanyáznak itt —, most viszont nem természetes —, ez pedig óriási különbség. De más az ügyvitel is..., a bánásmód a felekkel...)

A KÉRELMEZŐ (nyugodtan és öntudatosan belép): Jónapot, titkár úr. Fogad a főtanácsos úr?

A TITKÁR (udvariasan felugrik): Természetesen. Mindenkit. Hiszen demokrácia van. Első a közérdek.

A KÉRELMEZŐ: No, ez derék! *(Indul a főtanácsos ajtaja felé.)*

A TITKÁR: De éppen ezért alá is kell, hogy rendelje magát az egyén a köznek. *(És barátságosan és közvetlenül elébeáll. Közvetlenül elébe.)*

A KÉRELMEZŐ: Természetesen. De van olyan eset, hogy... *(És ki akarja kerülni.)*

A TITKÁR (kedvesen belekarol): Nincs olyan eset, hogy egyén bemehessen hozzá. Csak a köz. Mert lelkileg mindenkit fogad a főtanácsos úr..., az egész világot a keblére öleli. Legyünk hát méltók hozzá, drága polgártársam, és ne zavarjuk a magunk csip-csup, egyéni ügyeivel.

A KÉRELMEZŐ (aggodalmas homlokkal): Csip-csup? Hiszen még azt se tudja, titkár úr, hogy milyen ügy ez az ügy.

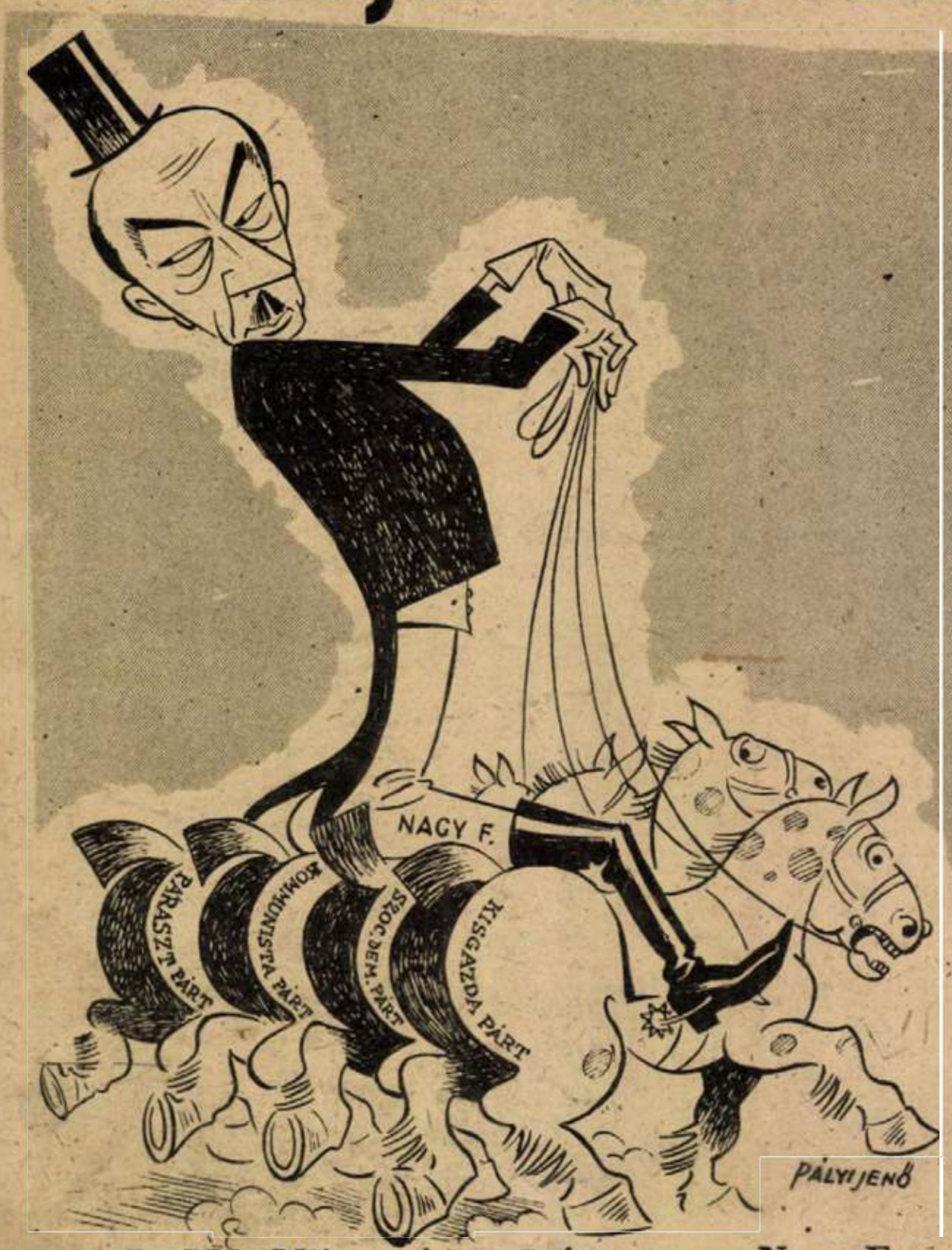
A TITKÁR (megöleli): Nem is érdekel. És ne törődjék vele maga se, drága polgártársam. Hiszen csak sajátmagáról van szó. Gombház! Inkább örüljön és kacagjon, amiért ilyen ízig-vérig demokratikus gondolkodású tisztviselők, ilyen régi jó demokraták intézik itt a maga sorsát! *(Vezeti az ajtó felé.)* Örüljön és kacagjon! *(És egy utolsó, forró ölelés után demokratikus egyszerűséggel kilöki.)*

Illusztráció
a kultuszminiszter beszédéhez

„A Györffy-kollégiumban annak a munkának portyázó lovasságát látom, amelyet egy nyilvánvalóan a dolog természete szerint lassúbb mozgású kultúrpolitika nehéz hadserege fog követni."

A bajai úrlovas

L. M.: Milyen kitünő lovas ez a Nagy Ferenc. Négy lovon ül egységgel.

A 7 legszomorúbb vicce

— Adjon nekem kölcsön egy hétre tízmillió adópengőt.

— Nem bánom. De figyelmeztetem, hogy sima pengőben kell visszaadnia!

SELMECZI FERENC:

Fám-bordal

Fölfelé megy adópengő,
Jól teszi,
Már ezt tőle zokon senki
Nem veszi,
Sőt az lenne csodálatos
Ha mára,
Nem ugrott vón legalább a
Triplára.

Megkapom a fizut a hét
Elején,
Nem messzire jutok bizon
Vele én,
Mert mire a sarki boltot
Elérem,
Akkorára nem éri a
Felét sem.

Nem kívánok már valutát
Semmimást,
A forintot várom mint a
Messiást,
Felszállok majd villamosra
A pótra,
S húsz fillérért utazom ki
Lipótra!!

Modern dráma

Beszélgetés a Kenguru-kávéházban

— Mit szól hozzá, Havlicsek, a sógorommal már nem is lehet beszélni, amióta adópengőben kapja a fizetését.

— Olyan büszke?

— Nem. Olyan gyenge az éhségtől.

— Akkor, úgylátszik mégse olyan jó az az adópengőfizetés.

— A sógoroméknál nincs vele semmi baj.

— Azt hogy oldották meg?

— Úgy, hogy már két hete nem kaptak fizetést.

— Akkor nem is lehet vele baj, ha nem kapják. És miből él a sógora?

— Az titok.

— Titok?

— A legszigorúbb titok. Ő se tudja.

— Igy is lehet élni?

— Hogyne. Nem kiváncsi természetű ember. De tegnap megjárta. Bement a Cikória kávéházba, ahol az anyósa kenyereslány, hogy kölcsönkérjen tőle ötquintillió símát.

— Borzalmas.

— Mit tudja maga, mi a borzalmas, Havlicsek! Amikor éppen behunyta a szemét, hogy kezetcsókoljon az anyósának, jött a razzia.

— Kínos.

— Mit tudja maga, mi a kínos, Havlicsek! Gyanúsnak találták, hogy nincs nála dollár, azt mondták, ez nála csak csalétek és előállították.

— Jaj.

— Ne jajgasson, maga ütődött. Igazolta, hogy állásban van.

— Nagyszerű!

— Mi a nagyszerű, maga szerencsétlen?

— Hogy igazolta, hogy állásban van. Képzelem, hogy megnőtt a tekintélye a Mosonyi-utcában. Azóta már biztosan a portás is előre köszön neki.

— Hígvelejű fráter maga, Havlicsek. A [illegible] lett a veszte éppen, hogy el[illegible]ulta, hogy állásban van.

— Hm? Eh? Mit? Hogyan?

— Rögtön lecsaptak rá, hogy akkor miből él?...

A vízár is emelkedik!

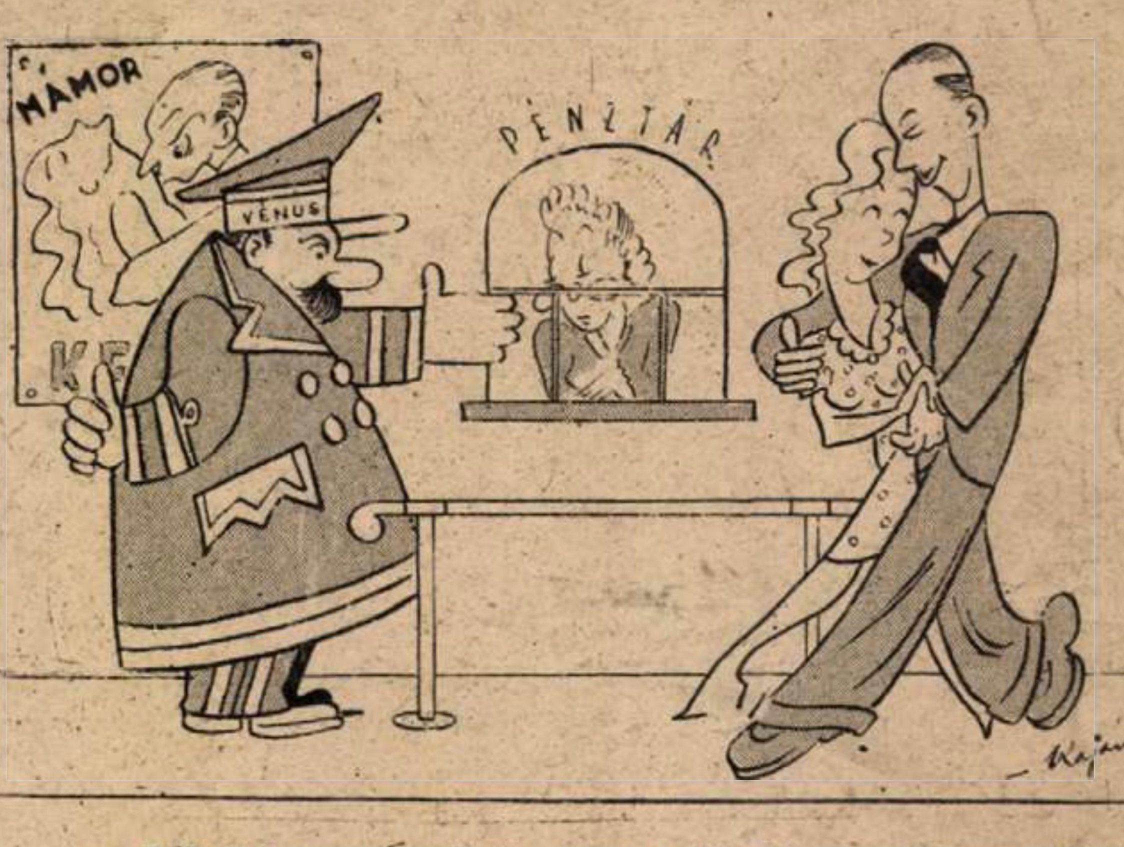
Az általános áremelkedés a Szabadság-híd munkálataiban is egy kis késedelmet okozott. A Duna is emelkedett és a híd középrészének beemelését 24 órával el kellett halasztani, olyan erős volt az ár. A Gazdasági Rendőrség megindította a nyomozást, hogy ki felelős ezért az áremelkedésért.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv	Lovászy Márton
Bodó Béla	Pályi Jenő
Byssz Róbert	Pártos Jenő
Darvas Szilárd	Sándor Károly
Farkas Lujza	Selmeczi Ferenc
Gábor Andor	Shwott Lajos
Gergely Miklós	Szakmáry László
Heves Ferenc	Szegő Gizi
Hídvéghy Ferenc	Szemes István
Kaján Tibor	Szün-Szabó József
Kertész Endre	Tabi László
Leszkay András	Török János

Filmtörténet

— Páholyt parancsolnak, vagy a filmet akarják megnézni?

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. LII.

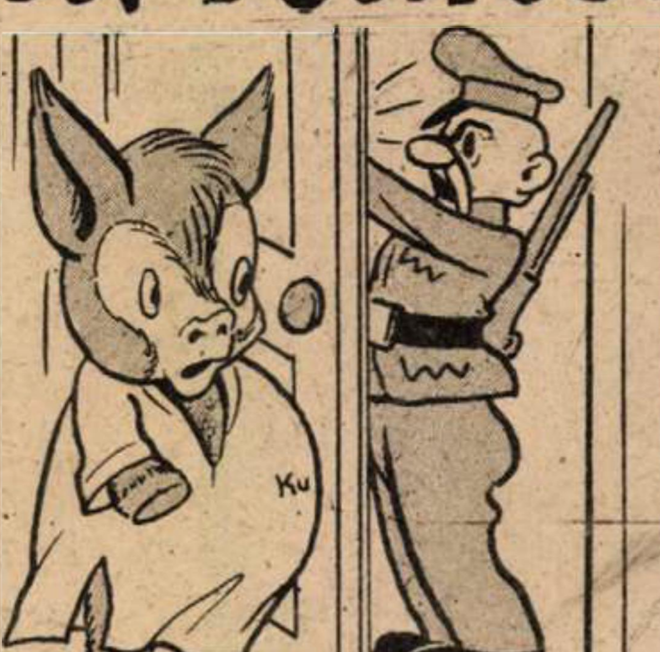
Hajnali razzia Kuksinál

Kuksi olyan mélyen aludt,
Mint a részeg, mint a félholt,
Még egy kissé szuszogott is,
Ezüstöt szórt kint a félhold.

No, de mi ez?! Szegény Kuksi
Riadtan ül fel az ágyban:
Kopogtatnak az ajtaján,
És még hozzá nem is lágyan!

Kicsoszog hát az ajtóhoz
„Ki dörömböl itt?" — ezt kérdi.
„Aranya, dollárja van-e?"
Szól vissza egy puskás férfi.

„Dehogyis van!" – rikkant Kuksi
(S máris kint a keze fele),
„Reggel is hozhatta volna,
No de mindegy! Tegye bele!"

Tanulj meg fiacskám komédiázni

Ügyelő: Igazgató urak, kezdődik az ülésük a Művészeti Tanácsban. Jó lesz abbahagyni!
Ludas Matyi: Bizony igazgató urak, jó lesz abbahagyni!

Stabilizáljunk...

A LEGIFIJABBAK FIGYELMEZTETIK A GÓLYA-NÉNIT, HOGY EZENTÚL NEM A *MENNYISÉG*, HANEM A *MINŐSÉG* A FONTOS...

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

Fekete úr meghívta uzsonnára Libucka Pistikét. Amikor Feketéné beletette a cukrot a kávéba, Pistike felkiáltott:
— Tyűha! Mekkora szaharin!

Egy kis kiváncsi kacsa

Egyik kacsa: Mit gondol, szomszéd, hány kiló kukoricáért cserélhetnénk el Pesten a Mári nénit?

ÁLL A HÍD!

A héten beemelték a Szabadság-híd még hiányzó középrészét is. A parton százak nézték nagy elismeréssel a két úszódaru munkáját, csak Sötét Ödön nem volt megelégedve.

— Kissé lassan dolgoznak ezek a daruk — mondta. — Én tegnap öt tonna krumpli árát emeltem egy pillanat alatt.

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Tizennyolcezer kézigránátot és töltényt robbantottak fel

Vasárnap a lágymányosi réten felrobbantották az összehordott tizennyolcezer töltényt és kézigránátot.

Városszerte nagy feltűnést keltett, hogy jóllehet egész délelőtt folytak a robbantások, azokban egyetlen középiskolás diák sem vett részt.

Akinek nem Inke...

(Alsóbogáton Inkey bárónő muskátlival fizette ki a napszámosokat.)

— Jóska, adjanak egy kis tulipánt ennek a szegény virágtalan embernek.

Egy Csók és más semmi?

(A képzőművészek — többek között a 84 éves Csók István résztvételével — vacsorát rendeztek a Fészekben, Balogh István államtitkár tiszteletére. A vacsorán Balogh István beszédet mondott.)

